

[Lorentzen.]

målet om retsplejeudvalgets fortsatte eksistens op ved en senere revision af retsplejeloven.

Et tredje spørgsmål, der har været drøftet, er debtors ret til fra retsforfølgning at udtage visse effekter og værdier; herom siges i betænkningen:

„Der har fra forskellig side været ønsket fremme om at hæve de i retsplejelovens § 509 omhandlede beløb (udtagelsesretten), men der er ikke stillet forslag herom, da justitsministeren har erklæret at have sympati for, at der foretages en forhøjelse, og vil overveje at stille forslag herom.“

Jeg skal til slut på udvalgets vegne indstille lovforslaget til uforandret vedtagelse i dette høje ting.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne have lov at takke udvalget for den velvillige behandling af det foreliggende lovforslag.

Forsåvidt angår den i udvalgets betænkning fremsatte udtalelse vedrørende retsplejelovens § 509, kan jeg oplyse, at justitsministeriet har nedsat et udvalg, der undersøger de gældende regler om udlæg og udpantning, herunder altså også reglen i retsplejelovens § 509. Jeg skal, når lovforslaget er færdigbehandlet her på rigsdagen, underrette udvalget om udtalelsen i betænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i næringsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 343).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Herved tillader jeg mig for det høje ting at anbefale forslag til lov om ændring i næringsloven, således som dette lovforslag er vedtaget i det andet høje

ting. Forslaget omhandler det såkaldte adgangsbævis. Et sådant bævis skal løses af repræsentanter, der ønsker her i landet at optage bestillinger for udenlandsk regning. Adgangsbæviser udfærdiges her i landet med en gyldighed af 15 dage, 45 dage eller 1 år og koster henholdsvis 40 kr., 100 kr. og 300 kr., dersom bæviset kun omfatter eet udenlandsk firma. Såfremt den pågældende repræsentater flere udenlandske firmaer, erlægges yderligere henholdsvis 20 kr., 50 kr. og 150 kr. for hvert af de følgende firmaer.

De nordiske lande er de eneste, der i de senere år har opkrævet sådanne afgifter. I Sverige har man fra 1. januar 1953 ophævet disse afgifter, og under henvisning hertil har den svenske regering fremsat anmodning om, at repræsentanter for svenske firmaer må blive fritaget for betaling af de tilsvarende afgifter her i landet. I Norge og Finland opkræves afgifterne derimod stadig, og de finske afgifter er endog for nylig blevet væsentligt forhøjet.

Efter ophævelsen af de svenske afgifter finder man det rigtigt at foreslå en ændring i de danske bestemmelser, således at adgangsbæviser her i landet kan udfærdiges uden afgift. En sådan ændring kan vel ses som et lille bidrag fra dansk side til realisation af de i de senere år fremsatte ønsker om opnåelse af ensartede regler indenfor de nordiske lande også på næringslovgivningens område, herunder indførelse af gensidighed med hensyn til næringsrettighederne.

Jeg kan oplyse, at de omhandlede afgifter findes på finansloven under § 5 IV. F. F. Andre indtægter, og udgør ca. 10 000 kr. pr. finansår.

Under lovforslagets behandling i det andet høje ting blev der rejst spørgsmål om tillige at ændre næringslovens § 35, således at det ikke mere i henhold til denne bestemmelse skulle være nødvendigt for en her i landet boende næringsdrivende at have haft næringsadkomst i mindst 1 år for at kunne opnå fritagelse for at løse adgangsbæviser for de udenlandske firmaer, han repræsenterer. Indenfor det i det andet høje ting nedsatte udvalg var der enighed om at foreslå en sådan ændring af § 35, og man har herved imødekommet et fra erhvervslivet fremsat ønske.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.